

הושע פרק א

- (א) דבר יק' נק אשר הנה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל:
(ב) תחלת דבר יק' נק בהושע פ' ני' אמר יק' נק אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יק' נק:
(ג) וילך וישח את ג' מר בת דבלים ומהר ותלד לו בן:
(ד) ני' אמר יק' נק אליו קרא שמו ירעאל כי עוד מעט וירעאל את דמי ירעאל על בית זהו והשבתי ממלכות בית ישראל:
(ה) והנה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק ירעאל:
(ו) ומהר עוד ותלד בת ני' אמר לו קרא שמה ל' א רחמה כי ל' א אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נש' א אשא להם:
(ז) ואת בית יהודה ארחם והושעתיים ביק' נק אל' הים ול' א אושיעם בקשת ובחרב ובמלקמה בסוסים ובפרשים:
(ח) ותגמ' ל' את ל' א רחמה ומהר ותלד בן:
(ט) ני' אמר קרא שמו ל' א עמי כי אתם ל' א עמי ואנ' כי ל' א אהיה לכם: ס

הושע פרק ב

- (א) והנה מספר בני ישראל כחול הים אשר ל' א ימד ול' א יספר והנה במקום אשר יאמר להם ל' א עמי אתם יאמר להם בני אל חי:
(ב) ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ר' אש אחד ועלו מן הארץ פי גדול יום ירעאל:
(ג) אמרו לאחיכם עמי ולאחוחיכם רחמה:
(ד) ריבו באמכם ריבו פי היא ל' א אשתי ואנ' כי ל' א אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין שדיה:
(ה) פן אפשיטנה ערמה והצגתינה כיום הנלדה ושמתיה כמדבר ושתה בארץ ציה והמתיה בצמא:
(ו) ואת בניה ל' א ארחם פי בני זנונים המה:
(ז) פי ונתה אמם ה' בישה הורחם פי אמרה אלכה אחרי מאהבי נ' תני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוני:
(ח) לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה ל' א תמצא:
(ט) ורדפה את מאהביה ול' א תשיג א' תם ובקשתם ול' א תמצא ואמרה אלכה ואשיבה אל אישי הראשון פי טוב לי אז מעתה:
(י) והיא ל' א ידעה כי אנ' כי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה ונהב עשו לבעל:
(יא) לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערנותה:
(יב) ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש ל' א יצילנה מזדי:
(יג) והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתיה נכ' ל מועדה:
(יד) והשמתי גפניה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים לי ער ואקלחם חית השדה:
(טו) ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד גומה וקלחתה ותלך אחרי מאהביה וא' תי שקסה גאם יק' נק: פ
(טז) לכן הנה אנ' כי מפתיה זה לכתיה המדבר ודברתי על לבה:
(יז) ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקנה וענתה שמה כימי געוריה וכיום על' תה מארץ מצרים: ס
(יח) והנה ביום ההוא גאם יק' נק תקראי אישי ול' א תקראי לי עוד בעלי:
(יט) וחסרתי את שמות הבעלים מפיה ול' א יזכרו עוד בשמם:
(כ) וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים וכמש האדמה וקשת וחרב ומלקמה אשבור מן הארץ והשבתי לבטח:
(כא) וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
(כב) וארשתיך לי באמונה ונדעת את יק' נק: ס
(כג) והנה ביום ההוא אענה גאם יק' נק אענה את השמים והם יענו את הארץ:
(כד) והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את ירעאל:
(כה) וזרעתי לי בארץ ורחמתי את ל' א רחמה ואמרתי לל' א עמי עמי אתה והוא י' אמר אל' חי: פ